

його потреби пропонуємо здійснювати планування розподілу прибутку в такому порядку:

1) визначення потреби у прибутку за напрямками його використання;

2) формування цільової структури розподілу прибутку;

3) визначення пріоритетності у використанні прибутку за окремими напрямками використання;

4) балансування потреби у прибутку за напрямками його використання з можливостями отримання прибутку під час здійснення господарсько-фінансової діяльності підприємства.

Таким чином, на підставі проведеного дослідження можна зробити такі загальні висновки. Фінансовий результат є досить складною та багатовимірною категорією. Інформація про результати діяльності відображається у фінансових звітах підприємства та є загальнодоступною інформацією для визначення показників ефективності діяльності підприємства. З метою покращення та підвищення ефективності обліку фінансових результатів доцільним є: запровадити єдині класифікаційні ознаки для фінансових результатів підприємства і розмежування їх за видами діяльності з використанням субрахунків другого порядку.

Інформаційні джерела:

1. Жидеєва Л. І. Облік формування фінансових результатів та використання прибутку: проблеми та шляхи їх вирішення / Л. І. Жидеєва, К. О. Пінаєва // Економіка і суспільство. – 2017. – № 9. – С. 1117–1122.

2. Кулик В. А. Облікова політика підприємства: набутий досвід та перспективи: монографія. – Полтава: РВВ ПУЕТ, – 2014. – 380 с.

УДК 657.1

В.А. Кулик, д-р екон. наук, доц. (ПУЕТ, Полтава)

Є.Л. Лівенський, здоб. вищ. осв. (ПУЕТ, Полтава)

АМОРТИЗАЦІЯ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ: НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ

Модернізація матеріально-технічної бази суб'єктів господарювання потребує активізації інвестиційних процесів. Важливим інструментом регулювання процесів відтворення

необоротних активів є раціональна амортизаційна політика, ключовими елементами якої є оптимальні методи нарахування амортизації необоротних активів, що визначені як дозволені до використання нормативно-правовими актами на макрорівні й обрані серед альтернативних на мікрорівні.

Під амортизаційною політикою слід розуміти сукупність дій підприємства щодо правильного визначення термінів корисного використання та норм нарахування амортизації, з метою, як оперативної податкової політики, так і ефективного управління фінансовим потоком, що виникає в результаті включення амортизації в собівартість.

При цьому, можна виділити наступні обов'язкові елементи амортизаційної політики:

1. Узгодження амортизаційної політики із стратегією розвитку бізнесу, а також коротко- та довгостроковими планами інвестиційних вкладень.

2. Проведення політики максимальної відповідності використовуваних норм амортизації фактичному зносу необоротних активів.

3. Регулярне уточнення та взаємне узгодження норм амортизації й строків корисного використання об'єктів необоротних активів.

4. Виділення на рівні внутрішньо фірмових бюджетів окремого бюджету амортизації, організація управлінського обліку формування та використання амортизації як джерела інвестицій.

5. Управління фінансовим потоком, що виникають в результаті включення амортизації в собівартість. Управління амортизаційним грошовим потоком є окремим випадком більш загальної задачі, що здійснюються фінансовим менеджментом – фінансування підприємством інвестицій [1].

Амортизаційна політика є частиною облікової і ґрунтується на нормах законодавства, які надають можливість головному бухгалтеру обирати методи нарахування амортизації, встановлювати вартісні критерії, що характеризують об'єкти основних засобів та малоцінних необоротних матеріальних активів, строки корисного використання та їх ліквідаційну вартість. До таких нормативно-правових актів, в першу чергу, варто зарахувати Податковий кодекс України, Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби» та Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 38 «Нематеріальні активи», де чітко визначені підходи до нарахування амортизації.

Здебільшого над розробкою облікової політики, у тому числі амортизаційної працює бухгалтерська служба (або бухгалтер)

підприємства. Для визначення окремих показників можуть залучатися інші провідні фахівці підприємства [2].

Амортизаційна політика підприємства – це цілеспрямована діяльність підприємства з вибору та застосування одного з можливих методів амортизації з метою максимізації обсягу власних фінансових ресурсів протягом амортизаційного періоду. Основне питання амортизаційної політики – який метод нарахування амортизації обрати.

Методи нарахування амортизації забезпечують систематичний розподіл вартості об'єктів основних засобів та інших необоротних активів протягом строку їх корисного використання, тобто від обраного методу залежить порядок розподілу сум по роках. Основними чинниками, які впливають на вибір методу нарахування амортизації, є особливості основних засобів та інших необоротних активів щодо інтенсивності їх фізичного та морального зносу, а також обрана стратегія менеджменту стосовно оновлення засобів виробництва та формування джерел власних коштів підприємства.

Обраний метод повинен найкращим чином враховувати всі фактори, які пов'язані з об'єктами, що амортизуються, та сприяти прискоренню оновлення необоротних активів. Суми амортизаційних відрахувань не підлягають вилученню до бюджету та не можуть бути базою для нарахування будь-яких податків та зборів.

Таким чином, амортизація в процесі функціонування підприємства відіграє важливу роль: 1) амортизація є джерелом коштів для фінансування процесів оновлення необоротних активів; 2) завдяки амортизації створюється частина грошового потоку, що забезпечує окупність інвестицій у необоротні активи; 3) амортизація є частиною прибутку, що генерується необоротними активами протягом терміну їх корисного використання.

Інформаційні джерела:

1. Зюкова М. М. Питання амортизації основних засобів: бухгалтерський та податковий аспект / М. М. Зюкова // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. – 2012. – Вип. 22(2). – С. 101-107. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npkntu_e_2012_22%282%29__19

2. Кулик В. А. Облікова політика підприємства: набутий досвід та перспективи: монографія. – Полтава: РВВ ПУЕТ, – 2014. – 380 с.